

УРОКЪ 21.

НЕ СРЪДИ СЯ НА ТРАПЕЗЪ-ТЪ!

Часто ся случва та малкы-тѣ дѣтца ся сръдятъ на трапезъ-тѣ.

Майка имъ или баща имъ случи ся да гы помърѣтъ за нѣщо, а тѣ ся надзупватъ и бѣгатъ отъ трапезъ-тѣ като че ли щѣтъ надвѣять нѣкому съ това.

Майка имъ и баща имъ, като желяѣтъ тѣхно-то добро, выкатъ гы: „Дойди, чадо, дойди да ядемъ;“ нѣ дѣте-то още по-много ся надува и не иска.

Ала кой губи тукъ?

Пакъ дѣтца-та. Родители-тѣ, откакъ попоканятъ нѣколко пѣти сръдито-то дѣте, оставятъ го. Тогова дѣте-то казва въ себе си: „Дано мя поканятъ още веднѣжъ;“ нѣ нѣма вече каненіе, и то си сѣди гладно, догдѣ му щръкнѣтъ уши-тѣ.

По-нѣкогажъ става и по-лошо за непослуливы-ты дѣтца. Послѣ откакъ попоканятъ сръдитка, ако не послуша, баща му или майка му става та си го по наплѣще добрѣ. Хакъ му е, щѣтъ кажѣтъ добри-тѣ дѣтца; то да ся не сръди!

Малкы дѣчица, никога ся не сръдѣте на трапезъ-тѣ.